

Sygnatura akt I C 597/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 29-12-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 18-12-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa B. C.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda B. C. kwotę 5.389,00 zł (pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt dziewięć złotych 0/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 5.000 zł od dnia 01 września 2013 r. do dnia zapłaty, od kwoty 389,00 zł od dnia 17 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.617,57 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 50,84 zł tytułem brakujących kosztów sądowych;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 171,16 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

I C 597/14

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 15 kwietnia 2014 r. powód B. C. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) SA, V. (...) zadośćuczynienia w kwocie 6600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2013 r. do dnia zapłaty oraz odszkodowania w kwocie 389 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu.

W uzasadnieniu powyższego żądania wskazano iż powód uległ w dniu 4 lipca 2013 r. wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. W wyniku wypadku powód doznał urazu kręgosłupa w odcinku szyjnym kręgow (...)z ograniczeniem ruchomości i dalszymi dolegliwościami bólowymi. Pomimo rehabilitacji i leczenia specjalistycznego stale odczuwa ból o różnym nasileniu. W związku z wypadkiem poniósł także koszty leczenia kwocie 389 zł.

Wyplacone powodowi dotychczas zadośćuczynienie w kwocie 3400 zł uznał on za zaniżone.

W odpowiedzi na pozew. strona pozwana (...) SA, V. (...) zażądała oddalenia powództwa w całości. Nie kwestionując swej odpowiedzialności co do zasady, zarzuciła, że ustaliła wysokość zadośćuczynienia na kwotę 800 zł, co było

adekwatne do doznanej przez powoda krzywdy. Wskazała także, że nie było podstaw do leczenia powoda w prywatnej służbie zdrowia

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lipca 2013 r. powód B. C. uczestniczył w wypadku drogowym spowodowanym przez osobę posiadającą ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) SA, V. (...).

(bezsporne)

W wyniku wypadku powód doznał urazu skrętnego odcinka szyjnego kręgosłupa z ograniczeniem jego ruchomości w zakresie rotacji kręgosłupa w odcinku szyjnym, co skutkowało dwuprocentowym długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Przez cztery tygodnie po wypadku nosił kołnierz ortopedyczny. Był konsultowany neurologicznie i ortopedycznie w dniu 23 lipca i 24 lipca 2014 r., a badanie wskazywało na utrzymujące się dolegliwości bólowe. W pierwszym okresie po wypadku odczuwał także stres pourazowy Bóle te odczuwał także w czasie konsultacji w dniu 11 września 2013 r. następnie przeszedł rehabilitację w dniach 2 grudnia – 20 grudnia 2012 r. Ostatecznie leczenie uznano za zakończone w dniu 7 stycznia 2014 r., jednak zalecono kontynuowanie rehabilitacji, a także okresowe używanie kołnierza ortopedycznego przez godzinę – półtorej godziny dziennie, po pracy.

(dowód: dokumentacja lekarska powoda – k. 12-22, opinia biegłych A. D. i Z. B. – k. 73-76, przesłuchanie powoda – rozprawa w dniu 18 grudnia 2014 r.)

Powód poniósł koszt konsultacji ortopedycznych i neurologicznych w kwotach 130 zł, 100 zł i 150 zł, w dniu 7 stycznia 2014 r., a także koszt leków przeciwbólowy w kwocie 9 zł.

(dowód: faktury i rachunki – k. 23-27)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 22 sierpnia 2013 r.

(bezsporne)

Powód otrzymał od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 3400 zł.

(bezsporne)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., jeśli zawarto umowę odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się wypłacić określone w umowie odszkodowanie za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający. W rozpoznawanej sprawie nie ulegało wątpliwości, że strona pozwana odpowiada za szkodę wyrządzoną powodowi przez osobę ubezpieczoną u pozwanej od odpowiedzialności cywilnej. Sporny pozostawał natomiast rozmiar należnego powodowi zadośćuczynienia.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc, w zw. z art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zdaniem Sądu charakter obrażeń i rozmiar powstałego u powoda uszczerbku na zdrowiu, uzasadniał przyznanie mu zadośćuczynienia w wysokości 8400 zł. Wskazane okoliczności zostały ustalone na podstawie opinii biegłych, której strony zasadniczo nie kwestionowały, a Sąd uznał za rzetelną, a także zgromadzonej dokumentacji lekarskiej i przesłuchania powoda.

Przy ustaleniu zadośćuczynienia należało uwzględnić fakt, iż bezspornie powód doznał bolesnego urazu kręgosłupa, który przez pierwsze pół roku po wypadku znacząco utrudniał mu normalne funkcjonowanie. Z dokumentacji lekarskiej powoda wynikało, że dopiero w styczniu 2014 r. jego leczenie zostało zakończone. Dla wysokości zadośćuczynienia decydujące znaczenie miał przy tym nie tyle wyrażony liczbowo zakres uszczerbku na zdrowiu (co ma oczywiście znaczenie pomocnicze), co ustalony na podstawie dokumentacji lekarskiej i opinii biegłego charakter tego uszczerbku. Nie można zatem mechanicznie przeliczać wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda na jakąś konkretną kwotę za każdy 1 % tego uszczerbku. Wypada zauważyć, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało, iż uszczerbek na zdrowiu powoda był długotrwały, a dolegliwości bólowe, chociaż niewielkie, w całości nie ustały. Przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia Sąd uwzględnił także, że powód w szczególności w pierwszym okresie po wypadku był w gorszej kondycji psychicznej, co potwierdzały wyniki konsultacji psychologicznych z sierpnia i września 2013 r..

Z drugiej strony kwota żądana przez powoda była kwotą wygórowaną. Z opinii biegłych w sprawie wynikało, iż dolegliwości bólowe, jakkolwiek długotrwałe, ostatecznie zasadniczo ustały. Sam powód przyznał w czasie przesłuchania, że dolegliwości te odczuwał przede wszystkim do początku 2014 r.

Zdaniem Sądu okoliczności omówione wyżej przemawiają za przyznaniem powodowi zadośćuczynienia w kwocie 8400 zł. Mając na uwadze, że strona pozwana zapłaciła powodowi dobrowolnie 3400 zł, należną kwotę 8400 zł obniżono o kwotę 3400 zł i zasądzono na rzecz powoda zadośćuczynienie w kwocie 5000 zł, jak w pkt I wyroku, oddalając dalej idące powództwo o zadośćuczynienie, jak w pkt II.

Za uzasadnione na podstawie art. 444 § 1 kc Sąd uznał udokumentowane przez powoda koszty konsultacji lekarskich w styczniu 2014 r. w kwocie 380 zł oraz leków przeciwbólowych w kwocie 9 zł. Jakkolwiek pomoc medyczna w Polsce jest zasadniczo bezpłatna, powszechnie wiadomym jest, że umówienie wizyty specjalistycznej w publicznej służbie zdrowia wiąże się koniecznością dłuższego oczekiwania. Powód miał więc prawo skorzystać z jednorazowej kompleksowej konsultacji odpłatnej. W ciągu jednego dnia przeszedł badanie neurologiczne oraz konsultację dwóch lekarzy. W systemie publicznym takie kompleksowe badanie byłoby możliwe tylko przy dłuższym oczekiwaniu. Wobec powyższego na rzecz powoda zasądzono także kwotę 389 zł, jak w pkt I wyroku.

O odsetkach od zasądzonej kwoty orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 817 § 1 kc. Nie było przeszkód, żeby w terminie określonym w art. 817 kc prawidłowo ustalić wszystkie okoliczności niezbędne dla właściwego określenia zadośćuczynienia, bez oczekiwania na orzeczenie sądowe.

O kosztach procesu pomiędzy stronami orzeczono stosując art. 100 kpc. Powód wygrał proces w 77,10 %, zatem należał mu się zwrot 77,10 % poniesionych kosztów procesu, w tym 370 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 900 zł tytułem wydatków na opinię biegłego, 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Stronie pozwanej należało się natomiast 22,90 % kosztów w wysokości 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Ostatecznie zatem na rzecz powoda zasądzono kwotę 1617,57 zł.

O kosztach opinii biegłego nie pokrytych z zaliczki powoda w wysokości 222 zł orzeczono na podstawie art. 113 ust. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc, obciążając nimi strony proporcjonalnie do wyniku procesu.